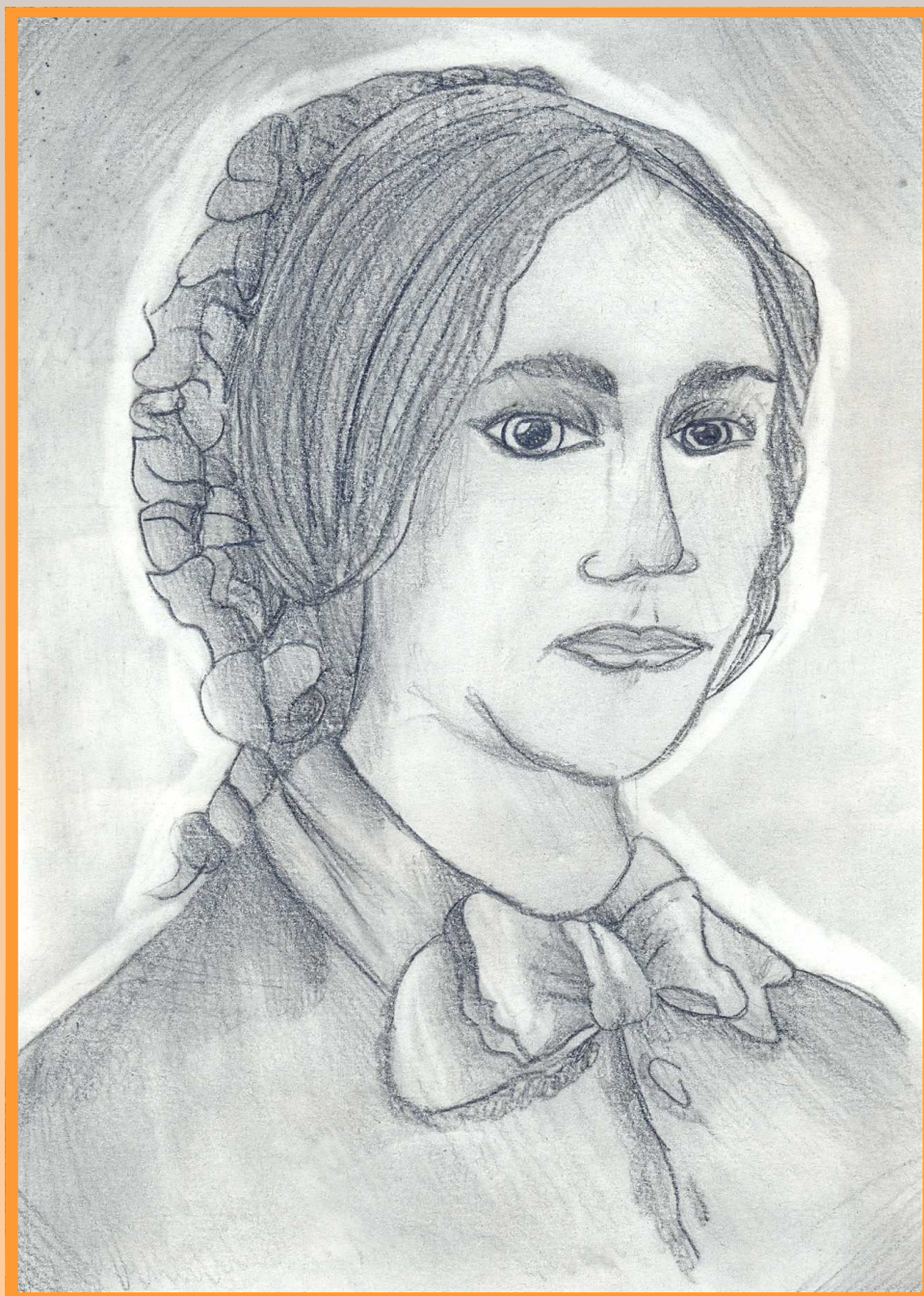

KáZsé

Az SzSzKSz Kossuth Zsuzsanna **EGÉSZ**ségügyi és
KÖNNYŰipari Tagintézményének lapja

I. évfolyam, 1. szám
2011. november

Jön a baba!

Avagy a KáZsé iskolaújság megalakulása

„Kilenc hónapnyi” várakozás után megszületni látszik a baba. Talán ezzel a metaforával jellemezhetnénk legfrappánsabban azt a folyamatot, miszerint az SzSzKSz Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézménye belefogott iskolaújságjának megalakításába.

A „gyerekvállalás”

Persze nem olyan könnyű ez a feladat, ahogyan egy baba kihordása sem tartozik a legkönnyebb tevékenységek közé. A munkálatok pár hete kezdődtek meg, s máris számos akadály gördült elénk.

Míg a csapat összehozásával semmiféle gond nem adódott, hiszen jó pár vállalkozó kedvű, kezdő zsurnaliszta jelentkezett a társaságba, addig a KáZsé újonnan alakult csapatának megannyi nehéz döntést kellett meghoznia.

A magzat állapotának rendszeres ellenőrzése

Már a szerkesztőségi ülés összehívásának időpontjával is gondok adódtak. Hol a délutáni fakultációk, hol a szakképzősök sűrű időbeosztása nem tette lehetővé, hogy egy-egy szerkesztőségi ülésen minden szerkesztő részt vehessen. S ha ezt meg is tudtuk oldani, felmerült a kérdés, hogy az elvállalt feladatokat hogyan tudjuk összeegyeztetni az iskolai napirendünkkel?

Sőt mi több, az újság megjelenésének gyakoriságán is rengeteget törtünk a fejünket, s próbáltunk dűlőre jutni, hogy hány havonta lenne érdemes megjelenésre bocsátani az újságot.

A szükséges babafelszerelés beszerzése

A felszerelés kérdéskörében is bonyodalmak jelentkeztek: kinek van fényképezőgépe? Honnan szerzünk diktafont? Milyen módszerrel oldjuk meg a számítógépeken való közös munkát?

És a gyerek neme?

A legfontosabb kérdés talán a megjelenés formája volt. Médiaimádatunk révén támogatjuk a nyomtatott sajtót, ámde a költségekre gondolva megszületett az iskolaújság takarékosabb verziója: legyen a periodika az interneten!

Azért is jó szülők leszünk!

S az, hogy a világhálón fog megjelenni újságunk, mit sem von le a média csodálatos értékeiből. Feleszünk, hogy minden tőlünk telhető módon meg fogjuk próbálni felkelteni a diákok érdeklődését a sajtó iránt, meg fogjuk próbálni híradásainkkal könnyebbé tenni napjaikat, különböző rovatainkkal pedig színebbé is tenni azokat.

És közeleg a nagy nap...

Ki gondolta volna, hogy az iskolaújság létrehozása szinte annyi vesződséggel jár, mint egy baba kihordása? De megéri a sok fáradtság, hiszen már elértük az első sikerélményeket: vannak illusztrátoraink, megvannak az első riport-témák s időpont-egyeztetések az interjúalanyokkal.

Igen, még az elején vagyunk, de már születik valami... Vegyünk nagy levegőt... Jön a baba!

Herczeg Liliána

Tartalom

<i>Jön a baba!</i> – beharangozó.....	2
<i>Na, Mizu?</i> – a Délmagyarországnál.....	3
<i>Felhívások</i> – DÖK.....	3
<i>Felhívások</i> – tervezői pályázat.....	3
<i>Felhívások</i> – ODK.....	4
<i>Az ODK-ről</i> – Csibi Gábornétól.....	5
<i>Pályaválasztási vásár</i>	6
<i>„Régmúlt virágok ...”</i> – Kiss K. Mária.....	7
<i>Mi újság veled?</i> – Egyed Kata.....	7
<i>Péntek esti randevú Esztergályos Cecíliával</i>	8
<i>Herczeg Liliána: Kevély vágy</i>	9
<i>Mrena Erzsébet: Másság, tehetség, egyéniség</i> ..	9
<i>Móra Dominika: Twilight</i> – könyvkritika.....	9
<i>Szenti Dóra: Látomásom Ady Endréről</i>	10
<i>Keresztury Zsuzsanna: Üveggyöngyök</i>	12
<i>Üvegfestészeti kiállítás</i>	13
<i>Gólyákat avattunk</i>	14
<i>A szegedi „Senkiföldje”</i>	15
<i>Intézetlátogatás – Jó tanácsok</i>	16
<i>Mit gondolsz? – A piercing</i>	16
<i>Ramszesz a Plázában</i>	17
<i>Maszk – folytatásos regény</i>	17
<i>Szines</i>	18
<i>Gratulálunk!</i>	19
<i>Aranyköpések</i>	19
<i>Ne feledd!</i> – hírek.....	20
<i>Büszkeségeink</i>	20

Tematikus mellékletben biztosít megjelenési lehetőséget középiskolásoknak a Délmagyarország és a Délvilág – tudhatták meg azok, akik részt vettek a napilap Mizu? című médiaprogramját indító, rendkívüli szerkesztőségi ülésen.

Szerencsére nem Fluor Tomitól kellett okosodniuk azoknak a diákoknak, akik a Délmagyarország és a Délvilág Mizu? néven indított akciójának részleteire voltak kíváncsiak. A szegedi Sajtóházban több mint egy tucat középiskola képviselője gyűlt össze, mert szeretnék kipróbálni magukat az újságírásban, vagy eddigi tapasztalataikat bővíteni.

Az akció vezetője, Újszászi Ilona főmunkatárs a tájékoztatón elmondta: a program egyik célja, hogy novemberből rendszeres megjelenési lehetőséget biztosítson a regionális napilapban a legjobb írásokat beküldőknek egy tematikus újságoldalon, ezzel is ösztönözve a diákokat az internetes információszerezés mellett a rendszeres újságolvasásra.

Ezentúl rendkívüli médiaórákon az iskolában vagy akár a Sajtóházban a szerkesztők az újságírói munka részleteit is elárulják a leendő kollégáknak, s azt is szemléltetik, hogyan lehet különböző témákat érdekesen bemutatni az újságban.

A Délmagyarország és Délvilág munkatársai szeretnék folyamatosan segíteni az iskolaújságok összeállításában is, ezért várják minden diáklap egy-egy nyomtatott példányát, vagy online linkjét a szerkesztőség címére. A regionális napilap első tematikus Mizu? mellékletében a média tantárgy oktatásáról, illetve a diáklapokról lesz szó. Természetesen a KáZsé is igyekszik részt venni a most induló együttműködésben.

Herczeg Liliána

„Szubkultúrák Magyarországon”

Ha nyitott szemmel jársz, bárhol is élsz Magyarországon, jól láthatod, hogy a fiatalok más-más szubkultúrák képviselői (punkok, rockerek, deszkások, emósok stb.). Öltözködésükre hatással van zenei ízlésük, életformájuk, esetleg hobbiuk. Válassz ki egyet a szubkultúrák közül, nézz alaposan utána, és stílusjegyeit felhasználva tervezd variálható, hétköznapi (iskolában is) hordható öltözéket.

„Építészeti inspiráció Csongrád megyéből”

Megyénk rengeteg különleges épülettel büszkélkedhet. Tegyéél egy sétát lakhelyeden, vagy keress és kutass könyvekben, neten egy számodra érdekes épület után. Tanulmányozd a stílusát, díszítését és jellegzetességeit. A gyűjtött információ alapján tervezd hordható és egymással kombinálható nappali és alkalmi viseletet.

A pályamunkák elkészítésekor a következő szempontokra ügyelj:

- szabadon választott színes technikával dolgozz,
- a rajzokat A/3-as vagy A/4-es méretben készítsd el, összesen 4db ruhatervet kérünk,
- a terveket paszpartuzd be (azaz készíts hozzá kartonból keretet vagy ragaszd kartonlapra),
- **minden alkotás hátoldalán szerepeljen a neved, korod, e-mail címed, iskolád neve és címe és felkészítő tanárod neve.**
- Csak egyéni pályázatokat fogadunk el!

A pályamunkák elbírálási szempontjai: a kreativitást, az ötletességet, az egyéni stílust, a rajzok kivitelezését és a gyűjtőmunka eredményét vesszük figyelembe.

Az értékelést ruházati formatervező iparművész tanárnők, könnyűipari mérnöktanárok, rajztanámók, valamint diákokból álló zsűri végzi.

A legkiválóbb pályamunkák díjazásban részesülnek. A díjátadóra és a kiállításra Iskolánk Diáknapján, 2012. február 17-én kerül sor, amelyről a pályázókat és tanáraikat levélben értesítjük. Azok a 12.-es pályázók, akik divat-és stílustervezőként szeretnék folytatni tanulmányaikat, pályamunkáik alapján felvételt nyerhetnek intézményünkbe.

Beadási határidő: **2012. január 10.**

Postázási cím: **SZSZKSZ Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye, 6724 Szeged, Kodály tér 1.**

A diákönkormányzat felhívása

A diákelnökség választást hirdet, melyben **új elnököt, illetve képviselőket** választ. Kérjük a diákokat és osztályfőnököket ennek a kérdésnek a megbeszélésére.

Olyan diákok jelentkezését várjuk, akik jó tanulmányi eredménnyel rendelkeznek, van szabadidejük, és érdeklődnek a csoportvezetés, illetve rendezvények szervezése iránt. A jelentkező pályázatában írja le, miért szeretne elnök, avagy képviselő lenni, milyen tervei, elképzelései vannak, amiket amit szívesen megvalósítana a diákelnökségen belül. A jelentkezéseket Bori Zoltán tanár úrnak, Dr. Majsné Iván Gizella tanárnőnek, illetve a diákelnökség képviselőinek, Zagorac Viktóriának és Németh Klaudiának lehet leadni. A döntésről minél hamarabb értesíteni fogjuk a tanulókat.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A XV. ORSZÁGOS EGÉSZSÉGÜGYI ÉS SZOCIÁLIS DIÁKKONFERENCIÁRA

A hagyományoknak megfelelően a 2011/2012-es tanévben ismét megrendezésre kerül az „Egészségügyi és Szociális Diákkonferencia”. Nagy örömmel és izgalommal készülünk a konferencia megrendezésére, szeretettel várunk minden tanulót, aki szívesen megmérettetné magát, tudását.

A konferencia célja:

Az egészségügyi és szociális képzésekben, valamint a humán szakközépiskolában tanulók ösztönzése az általuk választott témakör, tudományos eredmény mélyebb megismerésére.

A konferenciát megelőzi egy válogató forduló, melynek célja a legsikeresebb pályaművek kiválasztása a egy független bizottság által. A kiválasztott pályamunkák az országos fordulón kerülnek bemutatásra.

A konferencia célcsoportjai:

- humán szakközépiskolai tanulók,
- egészségügyi és szociális szakképzések nappali tagozatán tanulók.

A konferencia időpontja: 2012. április 03-04.

A pályázat beküldési határideje: 2012. január 31.

A konferenciára az alábbi témakörökhöz kapcsolódó pályaműveket várjuk:

1. Az önkéntes munka lehetőségei hazánk szociális és egészségügyi ellátásában
2. Felkészülés a szülői szerepre ifjú szemmel
3. A haldoklás és emberség – Polcz Alaine emlékére
4. Vallás és egészség kapcsolata
5. Krónikus betegségekkel való együttélés kamasz- és ifjúkorban
6. Rekreációs lehetőségek a tanulás időszakában

A pályázat értékelésének szakmai követelményei:

- Tudományos, szakmai megalapozottság.
- Szakszerűség (szakmai kifejezések, idegen szavak helyes használata).
- Szakirodalmi tájékozottság (helyes hivatkozás).
- A tartalom újszerűsége.
- A téma kidolgozottsága.
- Saját kutatást, megfigyelést tartalmaz-e?

A pályamű szerkezete, stílusa, esztétikai jellemzői

- Az országos fordulóra tervezett prezentáció készítése alkalmazkodjon a diákok életkorához, tudásához.
- Kérjük, hogy ne a különleges technikai megoldásokra helyezze a hangsúlyt.
- A pályamunkák előadásakor fontos az önálló előadásmód, az előadó kommunikációs teljesítménye. (Technikai segítséget – pl. prezentáció léptetése – igénybe vehet tanuló társa vagy felkészítő tanára által.)

A pályázat formai követelményei:

- **Terjedelem:** minimum 4, maximum 8 gépelt oldal (tartalomjegyzék, mellékletek, felhasznált irodalom felsorolása nélkül).
- **Gépelés:** A/4-es lapon, 12-es betűméretben, Times New Roman betűtípussal, másfélel sortávolsággal, minden oldalon 2,5-es margóval.
- **Esztétikus** megjelenítés, szemléltetés, stílus és nyelvezet.

Formai követelmények:

- A dolgozat borítóján csak a választott témakör, a dolgozat címe és a jelige szerepeljen (a dolgozat nem tartalmazhat utalást a szerző személyére, oktatási intézményére vonatkozóan).
- A jeligét, a választott témakört, a pályamű címét, a beküldő iskola nevét, címét, a szerző/szerzők nevét, valamint a felkészítő tanár nevét külön lezárt, kisebb borítékban kérjük mellékelni, melyen kívül csak a jelige legyen feltüntetve.
- A dolgozatokat CD-re írva, elektronikus formátumban is kérjük elküldeni.
- A pályamunkákat csak jeligével ellátott borítékban fogadjuk el, a szerző(k) és az oktatási intézmény neve nem szerepelhet a borítékon. A borítékokra kérjük ráírni a jeligét és a „Diákkonferencia” megjelölést! (Beküldési határidő: 2012. 01. 31.)

A pályázatot a következő címre kérjük küldeni:

SzSzsKSz Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézménye, 6724. Szeged
Kodály tér 1.

A pályamunkák értékelése:

A pályázatokat egy független bíráló bizottság értékeli, és javaslatot tesz a konferencián való részvételle. **Az országos fordulóba jutásról a sikeres pályázokat (iskolákat) 2012. március 05-ig értesítjük.**

A bíráló bizottság által elfogadott dolgozatok a konferencián előadásra kerülnek, az előadás időtartama maximum 10 perc lehet. Több szerző esetén javasoljuk, hogy csak a szerzők egyike prezentálja a pályaművet. A dolgozat előadásmódja része a végső értékelésnek.

A szükséges technikai eszközöket a rendező iskola biztosítja. A konferencián a részvétel ingyenes, az utazás költségét a küldő iskola biztosítja. A pályamunkák elkészítéséhez sok sikert kívánunk és szeretettel várjuk a tanulók jelentkezését!

2011. november 7.

Szabóné Diós Edit
igazgató

Az SzSzsKSz Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézményének igazgatója és a XV. Országos Egészségügyi és Szociális Diákkonferencia szervezői **pályázatot hirdetnek a konferencia emblémájának tervezésére.**

Az embléma legyen egyszerű, ötletes, esztétikus, illeszkedjen a rendezvény jellegéhez, témájához. Pályázhat az iskola bármely tanulója vagy tanára. Az emblématervek leadhatók a Szabóné Diós Edit igazgatónőnél. Bővebb információ később az iskola honlapján lesz.

- November van, elérkezett az ODK-ra való készülődés időszaka! Az ODK – Országos Egészségügyi és Szociális Diákkonferencia – egy olyan rendezvény, amely során pályázati művek prezentációs előadására kerül sor különböző, főképp egészségügyi és szociális témakörökben. Az ODK részleteiről Csihi Gáborné tanárnőt, a rendezvény egyik fő szervezőjét kérdeztük.**
- Hogyan született meg az ODK? Tudna mesélni a kezdetekről?*
- Az ODK-t 1998-ban szervezte meg a mi – akkor 50 éves – iskolánk. Ekkor hirdettünk meg először tudományos pályázatot több témakörben, melyre egészségügyi és humán szakközépiskolás diákok írhattak dolgozatokat. A rendezvénynek nagy sikere volt, s a visszajelzésekből is az szűrődött le, hogy ennek folytatása kell, hogy legyen. Így született a hagyomány: a diákok, tanárok minden évben találkoznak, és egy kis tudományos munkálkodásban vesznek részt. Az első ODK megszervezésének már tizenöt éve. Az első után a második, a tizedik konferencia is nálunk volt, és idén a tizenötödik konferenciát is mi rendezzük.
- Hogyan zajlik le az ODK?*
- Először is a rendezvény szervezője összeállítja a témaköröket. Általában négy-öt témakör szokott lenni. Ezután az ősz folyamán megérkezik az iskolákba a felhívás, amit a tanárok kihirdetnek a diákoknak. Aki kedvet érez ahhoz, hogy elkészítsen egy ilyen dolgozatot, elkezdhet munkálkodni – ebben segítségükre lehetnek tanárok is. Majd a megadott időpontig el kell küldeni a dolgozatot a szervező iskolának a megadott formában. A körülbelül 60-70 beérkezett dolgozatot egy bizottság elbírálja – ez tulajdonképpen az első forduló. A legjobb dolgozatok íróit (körülbelül 30 dolgozatot választanak ki) meghívják az ODK-ra, hogy egy prezentáció kíséretében szóban is előadják pályaműveiket. Gyakorlatilag tehát két fordulóból áll a verseny.
- Milyen programokból áll a rendezvény?*
- Maga az ODK két napig tart, ezalatt az előadásokat három részben bonyolítják le. Ezen kívül az első nap estjén egy ünnepi műsort is rendezünk, ezáltal bemutatkozhat a szervező iskola. Volt rá példa, hogy táncmulatságot vagy diszkót is rendeztek, hogy egy kicsit összeverbuválódjon az ország minden részéről érkező diákság.
- Milyen elvárások vannak a versenyen való részvétellel kapcsolatban?*
- Nincsenek elvárások – illetve a pályamunkával kapcsolatban annyi, hogy milyen formátumban, hány oldal hosszúságú pályaművet lehet beadni. A tanuló személyére nézve azonban nincs kikötés, tehát bárki jelentkezhet, csak munkája feleljen meg a formai elvárásoknak.
- Csak egyénileg lehet jelentkezni az ODK-ra, vagy van lehetőség csoportos jelentkezésre is?*
- Többen dolgoznak egyedül, de gyakran előfordul, hogy ketten-hármán dolgoznak együtt. Mindkettőre van lehetőség.
- Szó volt arról, hogy a diákok segítséget is kérhetnek pályázati műveik elkészítésében. Kihez fordulhatnak?*
- Általában az iskola tanárai szoktak segíteni, s a diákok igénylik is a segítséget, hiszen még nincs elegendő tapasztalatuk a kutatómunkához. De volt már példa arra is, hogy a tanulók külsős, területi oktatóktól kértek segítséget.
- Mikor szokott lenni az eredményhirdetés?*
- A konferencia második napján. A zsűri tagjai, akik végighallgatják és pontozzák az előadásokat, összeülnek és eldöntik a sorrendet. Három helyezés szokott lenni, illetve ezen kívül különdíjakat is osztanak.
- Milyen tapasztalatokkal gazdagodhat az, aki részt vesz a versenyen?*
- A pályamű elkészítése egyben kutatás is, a diákok kérdőíveket készítenek, a kérdőíveket pedig feldolgozzák, és következtetéseket vonnak le belőle. Továbbá grafikontakat készítenek, szakirodalmat tanulmányoznak, s van, hogy interjúkat is készítenek. Az ezáltal szerzett tapasztalatokat mind-mind hasznosítani lehet főiskolán, egyetemen, illetve munkahelyen.
- Milyen típusú, érdeklődésű diákoknak lehet ajánlani ezt a versenyt?*
- Az ODK felhívását főképp hasonló profilú iskoláknak küldjük el, tehát elsősorban humán szakközépiskoláknak, illetve egészségügyi és szociális szakképző iskoláknak. Mivel maga az ODK is egészségügyi és szociális irányultságú, az ebben érdekelt diákoknak lehet ajánlani a versenyt, de természetesen mindenki részt vehet benne.

Herczeg Liliána

Pályaválasztási vásár

Október 18-án az IH-ban jártam a Pályaválasztási vásáron. Rengeteg iskola igyekezett magát és képzéseit a lehető legjobb színben feltüntetni, s erre igen sokan kíváncsiak voltak. A környező településekről több iskola szervezett vásárlátogatást az érdeklődő tanulók számára, így nem csak a szegeiek kiváltsága volt, hogy információkat, benyomásokat gyűjtsenek az iskoláról.

Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy – mint jelenleg az iskolában gyakorló tanárjelölt – képviselhettem az SzSzKSz Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézményét, és a többi iskola „háza táján” is szénézhettem. Minden intézmény igyekezett valamilyen „szemléltető eszközt” kivinni a vásárra. Így eshetett meg az, hogy megtudtam: tökéletes a vércukorszintem, még egy ízletes pogácsa után is (ezúton is köszönöm a Fodornak), de a testzsír-százalékomon kicsit faragni kellene.

Az egyetemeket általában csak a hallgatók képviselték, a középiskolákat pedig a tanárok is. Iskolánkat is több lelkes diák mutatta be, emiatt kis kuckónk néha túlszűfoltnak hatott.

Az érdeklődők különböző kérdőíveket is kitölthettek, hogy pályaválasztásuk sikeresebb legyen. Sok szülő is eljött, hogy segítse gyermekét, de jó néhányan azért látogattak el a pályaválasztási vásárra, mert szeretnének pályát módosítani.

A szervezők részéről nagy hiba volt, hogy nem adtak ki programfüzetet, így a színpadi produkciókról többen lemaradtak. Iskolánk divatbemutatójának (a szebbnél szebb ruháknak, lányoknak) nagy sikere volt, sokan rácsodálkoztak, hogy milyen tehetséges fiatalok járnak ide.

Bakos Katalin

A fenti képen látható ruhákat tervezte: **Rakovics Borbála Luca** (14. D). A modellek: **Kis Kata** és **Kovács Kitti Zsanett**.

Az alábbi képen előtérben levő ruhákat tervezte: **Szántó Ramóna** (13. D). Bemutatta: a tervező és testvére, **Szántó Anita**. A fehér ruhás modell **Kovács Anikó**, ruháját tervezte **Pap Emese** (14. D).

„Régmúlt virágok illata bődít szerelmesen”

Minden középiskolásnak egy vágya van: SZABADSÁG!

Tavaly csak arra tudtam gondolni, hogy végre leérettségizzek, mehessek továbbtanulni, és elmondhassam magamról, hogy lettem valamit az asztalra. A felvételimet ide adtam be, mondván, hogy itt már úgy is ismerem mindent: minden tanárt, minden lépcsőt, minden mosdót, minden kis virágot...

Na, tekintsünk csak bele, hogyan is teltek az utolsó hónapok a középiskolában!

Február könyékén, miután lement az egész szalagavatás téma, megkezdődött a visszaszámolás az érettségiig. Sokszor már herótom volt a történelemórák tömkelegétől, nem is beszélve a matekdömpingekről, meg az eszméletlen sok kidolgozandó tételről. Mint a legtöbb diák, az osztály nagy része az utolsó pillanatra hagyott mindent, így minden a nyakunkba szakadt, de tanáraink még így segítőkészen fordultak felénk és támogattak bennünket, holott legtöbbünk lusta malacka volt. Persze a versenyeken mindig ott voltunk, a jól megérdemelt jutalmak (csoki, könyv, ötösök) ellenében, amiket sosem felejtünk el behajtani tanárainktól! XD

Lássuk a jelenlegi állást!

Az iskola mit sem változott a nyár óta, az arcok is szinte ugyanazok, kivéve az én osztályomat! Kicsit elszomorító, hogy az az erős egység, amit negyedik év végére alkotunk (bármennyire is az ellentétjét éreztük), csak így felbomlott. Mindenki a saját útját járja. A tantárgyaim is sokkal keményebbek! Most hiányoznak igazán a „lájtos” magyar/történelem/német-angol órák (hogy csak a legjobbakat említsem). A tanárok már nem pesztrálnak bennünket, itt mindenki magának tanul, már persze ha akar! Nem kéri számon senki rajtunk, hogy miért nem tanulunk, nem köteleznek rá, hogy kijavítsuk a rossz jegyet. Néha az az érzés kerít hatalmába, hogy egyedül vagyunk. Jó látni a régi tanárimat a folyosón, jó érzés rájuk köszönni, rengeteg vidám pillanat jut eszembe, de titkon féltékeny vagyok, hogy már nem a mi óráinkra sietnek, hogy talán már nem is mi vagyunk a híres 9-12. a osztály, akiket úgy szerettek azelőtt atanárok!

Három tanács azoknak ,akiket még nem fenyeget az érettségi „megrázó” élménye:

1. Próbálja meg mindenki magához képest a legtöbbet nyújtani a négy év alatt! 2. Tiszteljétek tanáraitokat, mert nélkülük aztán nem vinnétek túl sokra. 3. Nagyon használjátok ki ezeket az éveket, mert ezután csak többet kell majd tanulni!

Végezte túl Richard Bachtól néhány szó, ami tényleg átgondolandó: „Tanulni annyi, mint felismerni, amit régóta tudsz. Cselekedni: bizonyosságot tenni arról, hogy tudod. Tanítani: emlékeztetni másokat, hogy tudják ők is, ugyanolyan jól.”

Kiss Katalin Mária

Mi újság veled? – Egyed Kata

2011. október 19-én Keresztury Zsuzsánna üvegfestő – és immár író – kiállításán jártunk. Az est folyamán alkalmunk adódott beszélgetni Egyed Kátával, bokoriskolánk egyik volt tanítványával, aki történetesen a művésznő lánya. Katát az iskola utáni életéről, elért eredményeiről és külföldi munkájáról kérdeztük.

– Középiskolai éveid után hogyan boldogultál?

– Mivel tizenkét éve lovagolok, nekem ez az életem. Így a középiskola után a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző karán tanultam tovább, ahol sportedzői képzést választottam.

A képzés egyéves volt. Azonban csak a gyakorlati részt végeztem el, az elméletit nem, mivel időközben megváltoztak a szabályok. Kiderült, hogy sportedzőként csupán oktatói papírt kapok, amivel csak lovasz lehetek. Ebből kifolyólag nem végeztem el az elméleti részt, viszont a gyakorlati rész 80%-osra sikerült.

Most pedig külföldön élek – április közepén költöztem ki Németországba.

– Mivel foglalkozol kint?

– Jelenleg egy magánistállóban dolgozom. A főnökömnek hat lova van, akiket lovagolni, futószarazni és etetni kell, illetve kivinni őket a rétre.

– Milyen elvárások vannak Németországban a szakmával kapcsolatosan?

– Mindössze annyi, hogy értsek a lovakhoz, de papírt nem kértek a végzettségemről.

– Mi a véleményed: könnyebb, vagy nehezebb külföldön boldogulni?

– Valamilyen szinten nehezebb. Mivel nem beszélek németül, csak angolul, ebből a szempontból nehéz, de a külföldiek nagyon kedvesek, barátságosak és segítőkészek. Egyébiránt szerintem sokkal könnyebben lehet kint boldogulni.

– Kint is szeretnél maradni?

– Igen, annyira megszerettem az ottani életet.

– Vannak kint barátaid?

– Vannak, illetve alakulnak is barátságok. Azonban mivel egyedül dolgozom, munkatársi kapcsolataim nagyon nincsenek, csak a körülöttem lévő lovardákban vannak ismerőseim.

– Mennyire tartod a kapcsolatot a magyarországi volt osztálytársaidal, barátaiddal?

– Akikkel jóban voltam az iskolában, azokkal jelenleg is tartom a kapcsolatot. Ha tehetem, haza is járok. Legutóbb augusztusban voltam itthon, illetve most, mert nem hagyhattam ki édesanyám kiállítását.

Herczeg Liliána

Péntek esti randevú Esztergályos Cecíliával

2011. október 14-én a Petőfi-telepi Művelődési Házban Kiszely Zoltán színművész látta vendégül a Jászai Mari-díjas Esztergályos Cecília színművésznőt. A kötetlen, családi hangulatú beszélgetés során a művésznőt színészi pályájáról, annak kezdetéről és életének jelenlegi állapotairól kérdezték, így bemutatva Esztergályos Cecília teljes életútját.

„Az életem olyan volt, mint egy rögös hegy.”

A beszélgetős műsor zenés produkciókkal kezdődik. A házigazda, Kiszely Zoltán kezdi el a sort, majd Esztergályos Cecília lép színre éneklős műsorával. Majd a két kolléga leül egy asztalhoz, s megkezdődik a művésznő „faggatása” a múlttól. Ebből kiderül, hogy Esztergályos Cecília az Állami Balettintézetben tanult balett-táncot. 1964-től azonban a Színház- és Filmművészeti Főiskolán folytatta tanulmányait, s elmondása szerint rettentően nehéz balett-táncosból színésznővé avanszálni. Persze ebben az sem segített, hogy elmondása szerint szinte már utált a Színművészetre járni. „Én nem szerettem főiskolára jámni, mert nem szerettem” – mondja.

„Mindennek vége szakad.”

A műsor *Tóth Árpád Láng* c. versével folytatódik, Esztergályos Cecília előadásában. Elmondja, hogy ez a vers édesanyja kedvence volt, s a művésznő el is érzékenyül.

A hangulat feloldása érdekében viszont egy vídám prózával folytatódik az est. Házigazdánk próbálja visszaszerezni a fonalat, de Esztergályos uralja az estét. Végül mégis folytatódik a beszélgetés.

Kiszely Zoltán a filmekben való szereplésekről kérdegeti a színművésznőt, majd a *Familia Kft*-nél lyukadunk ki, mely egy sarkalatos pont volt Esztergályos életében.

(Tegeye fel a kezét az, aki NEM a Familia Kft-ből ismeri a művésznőt! Na, ugye...)

Ezután a színészkedésre terelődik a szó, s a színpadi élményekre. Esztergályos játszott a Thália Színházban, a Nemzeti Színházban játszik, és a József Attila Színháznak is a tagja. A sűgőkkel azonban mindig meggyűlik a baja. Elmondása szerint sosem hagyja, hogy sűgjanak neki, hiszen ha erre kerül a sor, mindig kiesika szerepéből.

Azonban volt már rá példa, hogy megjárta olyan sűgővel, akinek nagyobb volt a munkakötelessége a színésznő kérésének becsben tartásánál.

„A járatlan utat a jártért el ne hagyj!”

A jelenbe érve a művésznő már megjelent, s éppen megjelenni készülő könyveiről beszél, azonban az estet megszakítja egy újabb előadás: most *Dsida Jenő Arany és kék szavakkal* c. költeményét szavalja el, amit egy újabb zenés produkció követ.

Még egy szusszanat erejéig visszatérnek a kérdések Kiszely Zoltán házigazda részéről, s a szabadidős tevékenységeiről, illetve a családról kérdegeti Esztergályost.

Az örökmozgó művésznő azonban újra felkel, s méltó befejezésként *Örkény István Véglleges megoldás* c. novelláját mondja el. A közönség hazaindul, mi viszont maradunk, hogy egy dedikált képet kérhessünk a KáZsé újonnan megalakuló diákújságja számára.

Lényegében az est felettébb inspiráló volt. Esztergályos Cecília az új generációnak is méltó módon tanítja: ha egy adott útra ráterelődünk, mindenáron küzdjünk az újonnan felállított céljainkért.

Herczeg Liliána

Irodalmi sarok

Kevély vágy

Ordít a szív! Mi hát e lélek vágya?
Jöjj! Ölelj, csókolj, ringass el engem,
hol a horizont a madár sem járja,
s a mandarinréce-pár sem rebben.
Jöjj te, szívem korbácsolója, jöjj hát,
s ragadd meg arany tollpíhédet így;
simítsd lelkem tükrét, melyre sebet vág
megvető kínnal eme sebzett szív!
Hogy törik e földi élet fája,
úgy mennyek poklát éli; ily öröm-e
tán két tört lélek gyöngéd viszálya,
mi kétes: egymást gyűlöl, vagy szeresse?
Angyalszárny lebben – bűne lelket éget.
Ördög ő; ellenség s mégis így éltet.

Herczeg Liliána
(A tollal.hu országos Valentin-napi pályázatán a vers
5. helyezést ért el.)

Másság, tehetség, egyéniség

Sokan kicsinyítenek le olyan embereket, akik igazán tehetségesek. De amikor a „tehetségtelenek” megszólalnak a színpadon, tátott szájjal nézik őket.

Sok embernek más az ízlése, és ami neki nem tetszik, az még a másik embernek tetszhet. Sok stílus van, de van az a közös pont, ami egyforma. Két testvér sem egyforma. De még az ikrek sem, akármennyire is hasonlítanak. A külső lehet, hogy egyforma, de a belső különbözhet. Sőt, különbözik is.

És ez a szép az emberekben, hogy mindenki egy külön egyéniség. És nem az, hogy mindenki egyforma.

Mrena Erzsébet gondolatai

Twilight – Alkonyat

Az Twilight könyvsorozatot szinte a kedvenceim közé sorolom. Szeretem a romantikus írásokat, mint amilyen ez is, viszont nem bírom elviselni a csöpögős, „túldrámázós” könyveket. Szerencsére ebben ilyen nem volt.

Az egyik jó pont nálam ez volt, a másik pedig, hogy izgalmat is csempészett bele Stephenie Meyer. A harmadik és egyben utolsó, hogy vámpírokról szól a történet, akiket nem élettelen, embereket evő holtakként ábrázolt.

Ami nem igazán tetszett, az az volt, hogy az író a sztorit mondhatni be se fejezte, ezzel azt tudatva az olvasóval: „Fejezd be, ahogy akarsz.” Ehhez képest a könyv el volt nyújtva. Néha a szerző átugrotta az eseményeket, így számomra zavarossá vált a történet, máskor pedig egy oldalon keresztül mesélt el egy kétperces jelenetet, amit mondjuk három tömör mondatban le lehetett volna írni.

Mindezek ellenére szeretem az Alkonyatot, és mindenkinek ajánlom, aki szereti ezt a műfajt.

Móra Dominika

Adynak akadnak olyan művei, amelyekhez cudarul nehéz bármit is hozzátenni (pl.: Kocsi-út az éjszakában), hiszen már önmagában a vers mindent elmond, és ahhoz képest a mi szavunk eltörpül. Úgy kellene ezekkel a műveivel bányi, mint a hímes tojással.

Felmerülhet a kérdés, Ady nem feszíti-e túl a húrt a „minden egész eltörött”-tel. Továbbá egy ilyen rövid vers, mint a Kocsi-út az éjszakában, mennyit bír el az ismétlésekből? Valóban „megbolondult” volna, hogy mindent „kétszer mond, kétszer mond”? A versben nem dolgozik a tömörség ellen az ismétlés, és nem is válik monoton súlykolássá. Mindez a művészi munkának köszönhető. Merőben új hangot szólaltat meg a magyar költészetben, újat hoz egy régi világba.

Érdekes problematikát vet fel, hogy a motívum szót ki lehet-e még egyáltalán ejteni? Olyannyira túlerhelt, nem egyértelmű, hogy ki mit ért rajta, kiürült és megkopottá vált e kifejezés. Én mégis azt mondom, hogy Ady Endre egy sajátos és gazdag motívumrendszert épített ki, és ezek biztosítják verseinek egy biztos alapon nyugvó kiindulópontját. A motívumok kapcsán itt egy vissza-visszatérő, a költészet egészét szervező képekre, toposzokra, vándormotívumokra, mint Holdra, Útra, Lángra kell gondolnunk, vagy még tágabb értelemre, amibe mondjuk még a kocsi, szekér, jajszó (stb.), azaz kisebb ismertségű képi elemek is beleférnek.

Ady versei sokszor tele vannak magiszavakkal, szuper-erős kifejezésekkel, bomba-erejűre feltöltött, tányéraknaként lapuló kifejezésekkel. Ilyenek például: „csonka Hold”, „sivatag, néma éj”, avagy részekben lobbanó láng. A képek alapja a közismert „toposz”, de amit hozzáfűz, a kísértés, kiegészítő elem, jelző: abszolút szokatlanná, váratlanná, sosem-hallottá teszi, lásd a „sivatag” szó applikálása, „némá”-val kombinálása, s mindez az „éj”-re értve. Ady a kísértetiesség stílusát a semmivel, a kevéssel, a jól irányítottal éri el. Szorongatóan félelmetes, meghatározatlan, bizonytalan (akár egy David Lynch film első jelene).

Ady már a Versek és a Még egyszer kötetek időszakában készen állt az újító hang megszólaltatására, és első két kötetének képei előrevetítik a sajátos Ady motívumok létrejöttét. Egyre bonyolultabb költői képekkel gazdagítja költészetét. Ilyen például a csend- motívum.

Ezt olvashatjuk A fehér csönd című versében:

„Megöl a csönd, ez a fehér lepel:
Üzz el magadtól, vagy én üzlek el”

Csöndről Goethénél is olvashatunk:

„Immár minden bércet
csend ül.
halk lomb, alig érzed,
Lendül:
Sohajt az éj.
Már búvik a berki ma-
dárka,
Te is nemsokára
nyugszol, ne félj...”

(Tóth Árpád fordítása
– Vándor éji dala)

S nekem itt a csend a
halált idézi.

A halált és a reménytelenséget látatja a közismert verssor is:

„Most tél van, és csend és hó és halál.”

(Előszó)

Vörösmarty víziós képében ugyanúgy összefonódik a tél kegyetlensége a hó fehérségével.

Adynál a csend, a nyugtalan némaság megjelenítése – jellegéből adódóan is – mindvégig megőrzi romantikus, misztikus jegyeit. Sok esetben a fehér a csennel együtt jelenik meg nála.

Különös és érdekes megfigyelni, hogy Ady szerelmi életében is döntő szerephez jut a fehér szín.

Ady Az én menyasszonyom című versében a következők írja:

Meghalnánk, mondván:

„Bűn és szenny az élet,

Ketten voltunk csak tiszták, hófehérek.”

Ekkor még nem ismerte Lédát, de mintha ez a vers már akkor megidézte volna ezt a kapcsolatot. A Léda-versekben is többször visszaköszön a fehér motívum, például ebben a verscímében is: *A vár fehér asszonya*.

Boncza Bertánál, azaz Csinszkanál is számos esetben megfigyelhetjük a „fehérség”-et és a „csend”-et. Csinszka maga is használja verseiben, leveleiben, talán Ady hatására...

Boncza Berta egy 1913-as leveléből:

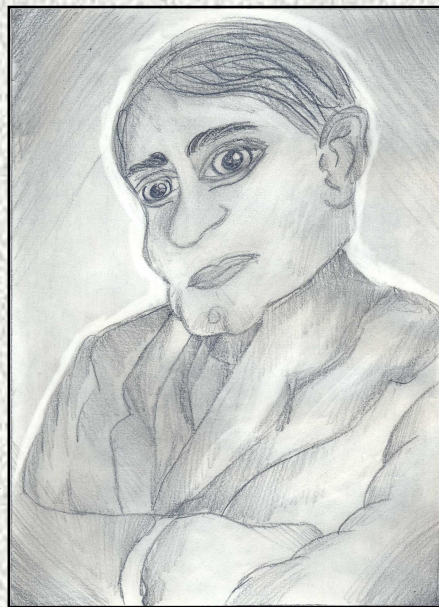
„Mert bennem fehér-fekete világ van.”

Csinszka Mosolyom megfagy csendesen című verséből (1925):

„Mosolyom megfagy

csendesen

s nem kell a játék kedvesem.”

És most jöjjön egy újabb vízió.

A Léda-versekre és a Léda-kapcsolatra Ady költészetében a Hold utal.

Adynak számos verse van, amelyben szerepet kap a Hold-motívum, egészen pontosan harminchárom (Földessy Gyula szerint). A hold képe: önszimbólum. Ady e motívuma többféle életélményből merít ihletet, s nagy elődök műveire alludál. (Papp István Géza: Ady Endre vonzásában) A hold az ismétlődés, változás, növekedés és fogyás, újjászületés és halál jelképe. A Nap-hoz való viszonya határozza meg, hogy mit szimbolizál. Méretre egyforma nagynak látszik mind a kettő, de a Hold folyton változik és nincs fénye, a Naptól nyeri. (Jelképtár) Olyan ez a Nap – Hold kapcsolat, mint Ady Endre és Diósyné Brüll Adél viszonya. Ady Endre a Hold, és Léda a Nap. Léda hozott Ady életébe fényt, változást és beteljesülést, ugyanakkor az is az Ő érdeme, hogy Ady nemegyszer csonkának érzi magát. A Holdra az emberek mindig felnéznek, úgy, ahogy Adyra is. A Hold irányt mutat, a Föld, s így a Nap körül kering, ugyanúgy, mint Ady és Léda keringett egymás körül. Olykor közel, olykor távol voltak egymástól, de mindig valami misztikus erő vonzásában.

Keresztury Zsuzsanna: Álomtemetés

A *Szeretném, ha szeretnének* című kötetben (1909) tovább fokozódik a Hold-motívum dinamizmusa, tükrözve Lédával való kapcsolatának válságát.

Vágtatás a Holdnak című művében így szól a költő:

„Holdnak, mint minden jó vitéz,
Holdnak vágok és nyargalok tele Holdnak,
Mögöttem ott-hagyott, vén,
Unott és lusta éveim gyalogolnak.”

Az Egész, a Minden, a teljességigény a Hold összetett eszközévé válik itt.

A *halottak élén* című kötetben (1918) a Hold-képe az emberhez való kiábrándult viszonyában is nyilvánvaló (Papp István Géza: Ady Endre vonzásában):

„csúfolódóbb sohse volt a Hold:
Sohse volt még kisebb az ember.”

És ez az Emlékezés egy nyár-éjszakára való versből volt két sor.

És egy másik idézet a *Hold megbocsát* elnevezésű verséből:

„Forradásos mező, fukar, kopár,
Rothasztó testét gúnyos, halk, hideg,
Fényével a Hold öntözgeti meg.”

A *Kocsi-út az éjszakában* darabon kívül itt jelenik meg egyedül az, hogy a Hold arca sebhelyes, „forradásos”, hogy baj van a világrenddel. Összegzésül elmondható, hogy a Hold-kép végigkíséri Ady életművét, és önszimbólumként teljeseedik ki.

Ady látomásos, komplex képekben gondolkodott. Számomra Ady Endre a legmegrendítőbb gondolkodó költő és a legnagyobb avantgarde.

„Minden egész eltörött.”

Olyan erejű kimondás, megnevezés van ebben a 20. századra nézve, mint Nietzschétől az, hogy „Isten meghalt!”

Kimondta azt, amit ki kellett mondani. Ady, aki információit újságokból, folyóiratokból szerezte, és nem tartozott a szó szoros értelmében semmilyen filozófiai iskolához sem, egyfajta gyakorlati zsenialitással tudta mégis százada hajnalán megfogalmazni az eljövő idők alapérzését. A kocsi-út az életünk Isten nélkül a sötétben, mert minden bizonytalan. Hiány, fogyatkozó némaság, sivatagi magány az életünk. Ez az elidegenedés verse, mert elszakadtunk Istentől, a természettől, az embertársaktól, vagyis a társadalomtól, majd a szerelminktől, végül önmagunktól. Ez volt az Egész, ami eltört, most már csak a csonkaság van, a darabolt lét. Ady már csak azt érzékeli, hogy eltörött, ezért rossz a szekér is, ezért a jaj, de az is csak mintha, nem bizonyos, a csönd és annak ellentette, a láрма is csak félig az, mert az is eltört. A „*Minden Egész eltörött*” – egy világot határoz meg, jellemez, s jósló erővel jövendöl. A mű kultuszvers, emblemikus költemény, és mindezt úgy teszi, hogy abszolút valóság-szituációba ágyazza mondandóját, abban marad, ahhoz tér meg, nem lép át a megragadhatatlan formavilágba. Kijelentésének hordeje egyenértékű Nietzsche „*Isten halott!*” mondatával. Ady a valósabbnál is valósabb dolgokat akar alkotni, olyan lelkiállapot után sóvárok, amelyben felszínre törhetnek lelkének legmegszenteltebb gondolatai. A szubjektív valóságot vetíti rá a külső világra. Ady Endrét mindig is szimbolistaként tartották számon. Miért ne lehetne Ő avantgarde a szó leghaladottabb értelmében? Legyen Ő a legnagyobb, Kassákon jóval túlnövő expresszionistánk és szürrealistánk. Vad lázadója a századelőnek, aki már csak azért sem lehet szimbolista vagy szecessziós, mert azok túl bágyadtak neki. Neki, aki erőteljesen, még a halálnak is vágyteljesen ellentálló személyiség.

Miért ne lehetne hát Ady szürrealista vagy expresszionista *A Kocsi-út az éjszakában*-ban?

Szenti Dóra tanulmánya (megjelent a „*Kocsi-út az éjszakában*” c. konferenciakötetben)

Keresztury Zsuzsanna: Üveggyöngyök

– részlet

„Pontban fél kilenckor berregett a telefonom. SMS. Nem akartam magam kábítani, bár a bűvös időpontban szólalt meg. Ő írt! Kifutott belőlem minden erő. Remegett kezem-lábam, a szívem a torkomban kalapált, levegőért kapkodtam. Remegve nyitottam meg az üzenetet.

„*Boldog Nemzetközi Nőnapot!*”

A kurta mondat végén vidám fejecske mosolygott rám. Nem tudtam eldönteni, hogy örül, vagy kinevet. Leforrázva álltam. Nem vártam az üzenetét, hiszen eddig figyelmen kívül hagyott mindent. Karácsonyt, újévet, névnapot.

„Miért ezen a sablonos ünnepen írt? Mit jelent az a mosolygó fej?”

Olyan rosszul lettem, hogy ekkor már tényleg az életemért küzdöttem. Valahogy elvándorogtam a kanapéig, és lerogytam. Izzott a bőröm. A szemem előtt fényes karikák táncoltak. Az agyam ezerrel pörgött.

„Mit lehet erre válaszolni?”

Valami frappánsat szerettem volna kieszelni, amiben benne van, hogy nem haragszom, várom. Azt is tudni akartam, hogy miért éppen most írt. Majdnem megszakadt az agyam, a nagy gondolkodásban.

„*Köszönöm szépen! Ez protokolláris köszöntés volt, vagy...?*”

Ment a szó szoros értelmében kiizzadott válasz.

Szinte azonnal jött a felelet.

„*Vagy...!*”

Na, ezt most beoszthatom magamnak! Mit írt? Amit szeretnék hinni, azt nem akarom, nem merem. Lehet, hogy csak udvariasan belekapaszkodott ebbe a szójátékba.

„Miért nem azt írta, hogy jön?”

Megeresztettem még egy nem túl szellemes választ, de ími akartam neki. Addig is rám gondol, amíg olvassa.

„*Akkor köszönöm! (és nem protokollárisan)*”

Néhány perc múlva ismét jelzett a telefon. Forgott velem a világ.

„*Az ön egyenlege..*”

Szinte hallottam, hogy a Sors a térdét csapkodva röhög rajtam.

Szánalmasnak éreztem magam. Talán jobb lett volna, ha nem ír. Amnyira fáj, mint amikor egy gyógyuló sebet feltepnek. Sokkal jobban égett, mint eddig. Depressziósan húztam át magam a napokon. Reggel már az estét vártam.

SMS teljesen szokatlan időben.

„Ne reménykedj, nem Ő!” – csitítottam magam, amíg remegő kézzel kinyitottam a telefont.

Tényleg nem ő volt, hanem Attila.

„*Szia Zsuzsi! Mit szólnál hozzá, hogyha holnap felugranék, persze, ha neked jó a 10.30.*

Pusz Attila.”

Nahát, alig múlt egy hete, hogy itt volt. Ezek szerint nem neszelt meg semmit. Őszintén örültem a jelentkezésének. Mindig ráérez, mikor van a legnagyobb szükségem rá. Nem is fogom elbaltázni a dolgot egy álomképért! Ebben a szent elhatározásban készültem a találkozóra. Kenőcsökkel igyekeztem palástolni az elmúlt napok rossz hangulatát, de amíg vártam, unalmamban belenéztem a tükörbe. Ezt nem kellett volna!

Az orrom alatt kackiás bajusz viritott. A szemöldököm kozmetikusért kiáltott. És jaj! Ronda szederjes foltok tarkították a karom.

Lehet, hogy meghaltam, csak nem vettem észre, és ezek már a hullafoltok?

Nem volt időm tovább aggódni, mert megérkezett. Amikor kaput nyitottam, szinte nem is köszöntem neki, csak elindultam a lépcsőn, ahol csinos kis riszálós koreográfiával igyekeztem elterelni a figyelmét a nem kívánatos testrészekről. Úgy lóbáltam magam, majdnem szétestem, mire felértünk az emeletre. Amint beléptünk az előszoba jótékony félhomályába, mégis szembe kellett fordulnom, de addigra Attila elhomályosuló tekintete elárulta, hogy a rögtönzött magánszámom nem maradt hatástalan. Két tenyerébe fogta az arcom, és csillogó, meleg barna szeme többet mondott minden szónál. Derűs voltam, és elégedett.

Tudomásul vettem, hogy Ádám felszívódott. Kész, ennyi volt. Rajta kívül már volt más gondolatom is. Ekkor jelentkezett.

„*Szép tavaszt, Kedves Hölgy! Holnap 10-től 12-ig rám érne egy rügyfakasztó beszélgetésre?*”

Örültem, de nem úgy, mint korábban.

„Hol a fenében csámborgott ennyi ideig?”

*A teljes novella megjelent Holnap Magazin Szél számyán című antológiájában.
Szerzője az az üvegfestő művésznő, akivel lapunkban interjú készült.*

**„Ahogy egy cseppben benne van a tenger,
úgy egyetlen fában is benne van az egész erdő.”**

Interjú Keresztury Zsuzsánna üvegfestő művésszel

2011. október 19-én Keresztury Zsuzsánna üvegfestő Bibliotékában megrendezésre kerülő üvegfestmény-kiállításán jártunk, ahol alkalmunk adódott beszélgetni a művésznővel. Az üvegfestményekben való gyönyörködés után az üvegfestészetről, s első, *Üveggyöngyök* c. novellájáról kérdeztük.

– Milyen út vezetett az üvegfestői karrier felé?

– A Tömörkény István Gimnáziumban végeztem grafika szakon, majd tíz évig kirakatrendezőként dolgoztam Budapesten. Elvégeztem egy menedzserképzőt és egy divat- és stílus tanácsadóit is, ezáltal mindenféle üzleti dologgal foglalkoztam, majd öt évig vezettem egy divatáru nagykereskedést. Ez utóbbi nagyon jó tapasztalat volt, hiszen beleláthattam a kereskedelembe, és megtapasztalhattam a marketing, reklám részét is. Üvegfestéssel 2000 óta foglalkozom. Beleszerettem az üvegbe, a fény és színek játékába.

– A kiállításon megfigyelhettük, hogy az üvegfestmények témái általában nők, virágok, növények. Milyen egyéb témákban szeret alkotni?

– Szeretem az angyalokat mint témát, mert hiszek az ő segítségükben. Emellett szeretek fákat is festeni – de nem erdőt, mert úgy gondolom, hogy ahogy egy cseppben benne van a tenger, úgy egyetlen fában is benne van az egész erdő.

– Milyen inspiráló hatások vannak az életében?

– Az egész életem inspirál – mind az üvegfestésben, mint az írásban. A novellám például egy személyes, önéletrajzi ihletésű írás; amit olvasni lehet benne, az egy az egyben megtörtént, csak a férfi szereplők nevét változtattam meg.

– Hamár szóba jött az írás: minek a hatására kezdett el írni?

– Honti Katalin újságíró nő barátnőm bátorított évekkkel ezelőtt, hogy írjak. Mivel én mindig is szerettem írni, így belevágtam, s főleg azért is kezdtem el, mert segít rendezni a gondolatokat.

– Az *Üveggyöngyök* c. alkotása első novellája, melyről említette, hogy személyes témát dolgoz fel. Mit lehet még tudni róla?

– A novella fő vezérfonala egy szerelmi történet. Az ember annyi idősen, mint én, sok mindent hurcol magával: válást, csalódásokat, a mindennapi élet nehézségeit, s ezeket is beleírtam.

– Korábban azt mondta, novellája nem való középiskolásoknak. Miből gondolja ezt?

– Véleményem szerint a fiatalabbak úgy gondolhatják, hogy 50 felett nemhogy szerelem, de élet sincs, s így nem biztos, hogy tudnak azonosulni a novellával.

– Ebben nem vagyok biztos, de a lapban közöljük majd a novella részletét, és meglátjuk, mi a véleményük. Visszatérve az üvegfestészetre: mindig ugyanazokkal a formákkal és színekkel dolgozik?

– A forma, amit megrajzolok, egy sablon. A színek viszont nem mindig ugyanazok. Az üvegfestményeket mindig más lelkiállapotban készítem, így mindig azt az állapotot tükrözik, amikor elkészültek. Ez pedig a vásárlónak is megnyugtató: tudja, hogy abból a képből, amit ő birtokol, csak egy darab létezik.

**A művésznő lánya „üvegbe álmódva” – a címek sorrendben:
Lepkeszárnyak, Ponyvaregény, Életfa-lány**

Gólyák az avatásról

Riporterünk kilencedikes diákokat kérdezett a gólyaavatóról. Meglepő módon Yetismis Selin és Fekete Krisztina élvezte a napot, és egymás szavába vágva, lelkesen meséltek, ezért egy idő után már nem is tudtuk követni, mikor melyikük beszél.

– Milyen volt a gólyaavató?

Selin: Először nagyon féltem, később már oldottam, de együtt voltunk és bíztattuk egymást.

Krisztina: Sokkal rosszabbra számítottam. Az osztály jól összetartott, s ami a lényeg, hogy nem volt semmi baj.

A táncot nagyon kidolgoztuk, szinte mindennap gyakoroltunk, és nem előtte való nap dobtuk össze...

– Összességében ezek szerint jó volt?!

– Nagyon jó volt. Egyáltalán nem volt ciki!

– Hogyan kellett felöltözniök?

– A nadrág fölé térdig érő csíkos zoknit kellett felvennünk. A láthatósági mellényre – a mellkas alá – sálát kötöttünk. A fejünkre pedig úszósapkát vetünk fel. A kezünkben fogkefe volt.

– Ennek megvalósítása többnyire sikerült-e?

– Igen, az osztályunkból mindenkinek.

– Mennyire találtátok ötletesnek a feladatokat?

– Ötletesek voltak és viccesek!

– A gólyaavató jobban összehozta az osztályt, vagy inkább ellenkezőleg, nem volt egyetértés, és ez esetleg széthúzást váltott ki?

– Nem volt széthúzás. Inkább összehozta az osztályt, még bíztattuk is egymást a feladatoknál!

– Melyik feladat tetszett a legjobban?

– Amikor a szökőkút körül kellett fogat mosni, és közben énekeltünk.

– Melyik feladatok voltak találók: a Kárászon vagy az iskolán belüliek?

– A kinti rész jobb volt.

Uhrik Evelin

A gólyaavatót minden évben megszervezik a tizedikesek a kilencedikes kis „gólyáknak”. Október 13-án az idén is felavatták a kilencedikeseket. Először a Kárász utcára kellett kimenniük. De nem akárhogy! Térdig érő csíkos zoknit kellett húzniuk, láthatósági mellényt, melyre sálát kellett kötni, majd a fejükre úszósapkát vettek.

Szegényeket mindenki kinevette. De nem volt elég a megjelenés, még vicces feladatokat is kaptak az utca közepén, mint például gördeszkázás, bébimotorozás, cipősúrolás, és a vetélkedés folytatódott az iskolában is. A nyertes 9. A osztályhoz került ezúttal a „vándorbéka”, és ők választhattak először tortát.

Mikor ez az egész lement, este diszkóban pihenhették ki a napot.

Tillinkó Fruzsina – Nagy Gitta

A szegedi „Senkiföldje”

Iskolánk 9.c osztályos tanulói nemrég film kategóriában első díjat nyertek a Somogyi-könyvtár által kiírt „Túléljük a jövőnket?!” című környezetvédelmi pályázaton. Filmjük elkészítésében technikailag Szatmáry Dániel, valamint környezettan-tanáruk, Kószó Katalin és osztályfőnökük, Mikó Anna segített.

A film szereplői nem mind járultak hozzá az interneten való szerepléshez, úgyhogy a képkockák helyett álljon itt a „forgatókönyv” szövege.

„A Kodály tér mögötti kiserdő. A körtöltés petőfitelepi oldala. A szegedi „Senkiföldje.”

N. G.: – Megtudtuk, hogy a Kodály tér mögötti kiserdőért Kovács Imre területvezető a felelős. Kéthetente takarítják, legalábbis ez van előírva. A szegélyét kötelesek takarítani, de belül, akik sétálnak és futnak, bármikor összedzsedhetik a szemetet, ha zavarja őket, mert az önkormányzat megengedi. Elvégzik a munkát, amit ők nem tesznek meg.

R. A.: – De valakinek takarítani kéne ezt a helyet.

Járókelő: – Ez a Kht-nak a feladata. Vagy az erdészeté.

N. G.: – Takarítják kéthetente egyszer.

Járókelő: – Ezt? Soha.

N. G.: – A szemét, ahogy kifele mész, eléggé szembeűnő, ez téged zavar?

Járókelő lány: – Hát, lényegében meg van szokva, igen.

Járókelő fiú: – Hát, szerintem nagyon sok szemét van itt, nem tudom, hogy ki takarít.

Biciklis úr: – Kitakarították már ezt. Gyerekek is kitakarították, felnőttek is minden ilyen összefogással, és mégis vannak olyan emberek, akik idehordanak mindent. Tehát tulajdonképpen mindig adunk a semminek.

N. G.: – Itt vagyunk a körtöltés petőfitelepi oldalán. Éppen egy szemétdombon állok. Megkérdeztük a környékbelieket, hogyan gondolnak erről a koszos, mocskos környékről.

Járókelő hölgy: – Többen jelezték már az illetékesek felé ezt az „áldott állapotot”, de végül is azt nyilatkozták, hogy ez az erdő magánkézben van.

Környékbeli óvoda vezetője: – Én úgy tudom, hogy ez a terület az erdészetnek a tulajdona, és az erdészet nem gondolja, az önkormányzat sem igazán, úgyhogy amit mi tapasztalunk, az az, hogy gyakran szemetes.

N. G.: – A körtöltésért Bókáné Bodó Zsuzsa felel. Tőle megtudtuk, hogy a töltést nem takarítják. Évente kétszer van előírva, hogy füvet nyírjanak. Mindez a Vízmű feladata.

Járókelő 2.: – ...valamilyen úton-módon elüntessék. Akár úgy, hogy a Kht., vagy éppen valamilyen mozgalom keretében szemétyűjők összedzsedjék.

N. G.: – Vitatkozhatánk, hogy a kialakult helyzetért ki a felelős. De egy biztos: hogyha mindannyian kevesebbet szemetelnénk, ez a film nem jöhetett volna létre.”

***

Vajon milyen élmény lehet szemétnél turkálni, gyomorforgatóan piszkos helyeken felvételt készíteni? Érdekes módon – a kilencedikesek szerint – ez kaland.

A filmet készítő lányok elmondták: érdekelték őket a téma, és nagyon izgalmas volt számukra a forgatás, ami egyik első közös tevékenységük volt ebben az osztályban, iskolában. Nagy Gitta kiemelte, hogy érdekes emberekkel volt alkalmuk beszélni, és eközben jobban megismerte pár osztálytársát is. Nimcsovits Emese egyenesen úgy nyilatkozott: „Annyira jó volt, hogy nem tudom szavakba önteni.” Katona Bemadett is a jól érezte magát a háromnapos munka közben, pedig nem kevés időt és energiát vett igénybe a pályázati film elkészítése.

Rácz Antónia szavaival: „Azt hiszem, örökre megmaradnak az emlékek. Örültem, hogy ilyen filmet kellett csinálnunk.”

A beszámolót készítették: Katona Boglárka és a „filmés lányok”

Iskolánkban évek óta hagyomány, hogy a tanulók intézetek lakóit látogatják meg a **mikulásnap** és **karácsony** alkalmából.

Többekben felmerülhet a kérdés, mit is vihetünk magunkkal, milyen műsorral készülhetünk az ünnepre. Hogy is van ez? Milyen intézetekbe tehetünk látogatást? Erről tájékozódunk.

Intézetlátogatást tehetünk bölcsődébe, óvodába. Meglátogathatjuk a fogyatékkal élő társainkat. Elmehetünk a gyermekklinikára, látogatást tehetünk szociális otthon lakói és a klinikán fekvő betegek körében.

Hová, mit vihetünk? A **bölcsőde, óvoda** kis lakói szeretnek mindent a szájukba venni, énekelni, rajzolgatni. Tehát ne vigyünk apró, szétszerelhető játékokat. Vihetünk könnyen kimosható játékot, pl.: kimosott plüssjátékot, amire már nincs szükségünk. Autót, vonatot, amik nem szétszerelhetőek. Készíthetünk kifestőket. Rövid mondókákat, énekeket tartalmazhat a műsorunk. Készülhetünk bábjátékkal és a bábokat odaajándékozhatjuk a kis nézőknek. Ügyeljünk arra, hogy ne legyünk nagyon hangosak, öltözzünk egyszerűen. Ne öltözzünk jelmezbe, mert attól megijedhetnek a gyerekek. Játsszunk együtt velük. A programunk időtartama húsz percnél ne legyen hosszabb időtartamú.

A **fogyatékkal élő társainál** vegyük figyelembe a fogyatékoságukat (pl.: vakok intézete). Vigyünk könnyen megfogható, nem szétszedhető ajándékot. Műsorunk legyen vidám, tartalmazhat énekeket, rövid mondókákat, versikéket. Kérhetjük az intézet lakóit, hogy énekeljenek velünk. Ha ismerik, a mondókákat, versikéket mondhatják velünk. Rövid, tréfás történetet is előadhatunk. Fontos, hogy ne csodálkozzunk a fogyatékkal élő társainkon, ne suttojunk, ne gúnyolódjunk a problémáikon!

A **gyermekklinikán** fekvő kis betegek különböző korcsoportokba tartoznak. Úgy gondolkodjunk, hogy mindenkinek elfogadható legyen a meglepetésünk. Készülhetünk vidám mesejelenettel, amibe beépítjük a Téliapó fogadását. A krampuszok ne legyenek nagyon rémisztőek, mert megijedhetnek a gyerekek. Az ajándékunk hasonló lehet, mint a bölcsődések, óvodások ajándéka.

A **szociális otthon** idősebb lakói és a klinikán fekvő betegek nagyon szoktak örülni a látogatóknak. A látogatásunk során legyünk diszkréten felöltözve, legyünk csendesek. Úgy készüljünk, hogy minden szobába, kórterembe külön-külön teszünk látogatást. Tehát célszerű 5-6 fős csoportokat alkotni. Minden csoportból egy tanuló köszöntse az ott lévőket, mondja el, milyen alkalomból van jelen a csoport, és honnan érkezett. Ezután a csoport együtt mondhat verset a kórterem, szoba jól látható pontján. A vers ne legyen túl hosszú. A kis köszöntés után átadhatjuk ajándékunkat. Mindenkirehhez menjünk oda, és kívánjunk kellemes ünnepeket. Az ajándékunk legyen dekoratív és ötletes pl. mézeskalács figura, dísz. Készíthetünk kis emléklapokat. Vihetünk gyümölcsöt, szaloncukrot kis dekoratív csomagolásban elkészítve. Festhetünk üvegekre üvegfestékekkel mintát, az üvegre rakhatunk egy gyertyát. Megöltöztetjük az üveget magokkal is

A DOLGOZÓKRÓL SE FELEDKEZZÜNK MEG EGYIK INTÉZMÉNY LÁTOGATÁSA SORÁN SEM.

Kedves Olvasó!

Reméljük az összegyűjtött információk segítséget nyújtanak a meglepetések készítésében.

Kellemes készülődést kívánunk!

A **piercing** angol eredetű szó, magyar neve: **testékszer**. Elterjedése Európában a 20. századra tehető, és azóta is fénykorát éli a férfiak és nők körében is egyaránt.

A testékszer nem a modern kor találmánya, több ősi kultúrában is megtalálhatjuk, különösen a primitív népeknél. Sokan nem tudják, hogy a **nyelvpiercinget** a fakiroktól vettük át. A régi időkben ezek az emberek azzal, hogy átszúrták nyelvüket, bizonyították azt, hogy transzállapotban vannak, és szinte mindent megcsinálhatnak testükkel.

A legelső ékszerek növényi és állati nyersanyagokból készültek, ezeket követték a sárgarézből és nemesfémekből megmunkáltak. A természetes, készen talált alapanyagokat (csigák, kagylók) véséssel, karcolással tették még szebbé.

Ma az ékszerek anyaga szövetbarát orvosi fém, titán, vagy anyagában színezett nióbium. Kialakításánál arra törekednek, hogy az ékszer bőr alatti részei egyforma vastagságúak legyenek, így jobban belesimulnak a testbe.

A piercing viselését az embereknél különböző elvek indokolhatják. Lehetnek vallási, kulturális megfontolások, vagy mint manapság a nyugati világban elterjedt: egyszerűen csak testdíszek.

Fontos tudni minden testékszerre vágyó, vállalkozó szellemű hölgynek és úrnak, hogy **semmilyen esetben se „gyártsanak” otthon**, helyezzenek be maguknak valamint barátaiknak, ismerőseiknek házilag piercinget! A nem megfelelő felszerelés, környezet, valamint a hozzáértő személy, a szakképzettség hiánya komoly, sokszor beláthatatlan következményekkel járhat! Utólag sokkal nehezebb korrigálni, helyrehozni a súlyos hibákat! Fertőzés, gyulladás, maradandó seb és heg lehet a végeredmény.

Iskolánk tanulói között megosztanak erről a vélemények. Vannak, akiknek tetszik a piercing, és szívesen használják. A diákok másik csoportja nem készíttetne testékszert és nem is használná, egyrészt undorítónak tartja, másrészt fél a fertőzéstől, a fájdalomtól. A tanulók között találoztunk olyan személyekkel, akiknek tetszik a testékszer, de saját magukon nem tudnák elképzelni.

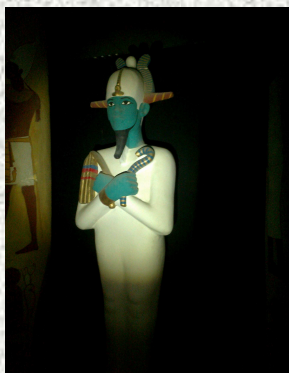
Az **orvosi vélemények** szerint az **orrpiercing** kezelése a leghosszabb és legnehezebb. Mivel itt porcot szűrünk át, nagyobb a fertőzésveszély, a gyógyulási idő is hosszabb. Ha a szánkba nem megfelelő helyen csináltatunk ékszert, könnyen érhet ideget, és lebénulhat az arcunk. Komoly fertőzés és allergia lehet a következménye. Legyünk óvatosak.

Németh Klaudia

DÖK (Összeállította: Németh Klaudia)

A Szegei Plaza hirdetésében egy olyan kiállításra invitált minket, ahol ásatáson érezhetjük magunkat, és megismerkedhetünk az ókori egyiptomi kultúrával. Kíváncsiak voltunk: tényleg ide lehet-e varázsolni egy szegei bevásárlóközpontba az ókori Egyiptom hangulatát?

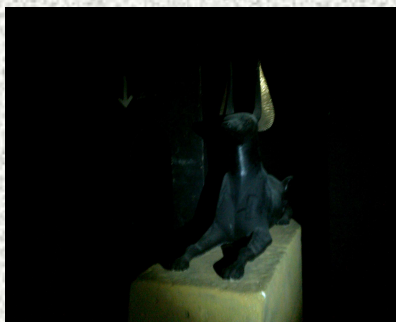
Osiris, az Alvilág istene

Egy labirintuson kellett áthaladni, ahonnan alig jutottunk ki. Utána régészeti leleteket láttunk. Elmondták, hogy a fáraók testét a következőképpen „készítették fel a túlvilágra”: egy edénybe kivették a belső szerveket, kivéve a szívet. Amikor mumifikálták a fáraókat, a szívüket átrakták a jobb oldalra, hogy a túlvilágon „jó helyen” legyen. A múmiákat nyitott szemmel rakták bele a szarkofágba, és az arcukon levő maszkot is nyitott szemmel ábrázolták. A szarkofágba belerakták a kedvenc holmijait, pénzt, ruhát, hogy a túlvilágon ne szenvedjenek semmiben hiányt. A sírokra pedig hieroglifákat rajzoltak, ezzel jelezve, hogy mit szabad és mit nem, hogy ki van a szarkofágban.

Azt is megtudtuk, hogy a szkarabeuszok (ganajtúró bogarak) Egyiptomban szent állatnak számítottak. Lehet, hogy én ezt sem akartam tudni...?

Mondták, hogy be lehet nézni három lyukon, hogy lássuk a mumifikált fáraót, de én nem mertem belenézni, mert féltem, hogy valaki kinyúl omman. Amikor másodjára mentünk be, még félelmetesebb volt, mint azelőtt; a labirintuson ekkor már át se mertünk menni, mert annyira féltünk, úgyhogy vissza is fordultunk. Közben azért hősiiesen fényképeztem. De hogy többet nem mennék vissza, az biztos!

Katona Boglárka

Anubisz, a kutyafejű sakál

Folytatásos krimi – csak köteleldigetűeknek!

Érzem. Érzem a félelmének a bűzét. Tudom, hogy tudja, mi lesz, de még nem igazán fogta fel. Nézem, ahogy küszködik, rángatózik, szeretné elkerülni a végzetét. Ez mindig megmosolyogtat. Mosolyogtat? Egy ffffenét! Nevethetnékem van tőle! És nem is palástolom, öblösen, mélyről és gonoszán az arcába nevetek!

Megmerevedik a széken és rám bámul.

– Na mi van, pajti? – kérdezem, és még hangosabban nevettek. A szájába kötött kendő miatt csak dünyög, de azt jó hangosan. Ismét vonaglni kezd.

– Tudod, engem nem nagyon érdekelnek a külső dolgok. Neem, kis barátom, de nem ám! – mondom a fickónak, és közelebb libbenek hozzá. Lehajolok, és az arcába bámulok. Bűzlik az izzadságtól és a félelemtől. Ez a szag ismét nevetésre ösztönöz. Belenyúlok a kabátom zsebébe, és megvillantom neki a késemet. Az orra előtt lengetem, nézem, ahogy a pupillái kitágulnak, és ha lehet, még szaporább lesz a légzése. – Hát nem gyönyörű? Nézd a pengét! Nézd a végén azt a kis felívelő csúcsot, naa, az már valami!

A fickó már nem nyög, csak vinnyog, fejét lehajtja, és halom, ahogy sír.

– Síró, pityogó, óvodába nem való! – kántálok neki, és élvezem, ahogy egyre hangosabban szipog.

– Na, barátom, tudod, hogy van a mondás? – kérdezem, és a vigyor ismét felszökik a számra. Most már felfogja. Felemeli a fejét és az arcomba néz. Nyüszít és könnyezik. Óóóó igen!

– Az első mindig fáj egy kicsit... Szerencsére... nekem ez nem az első! – felnevetek, és felemelem a kést. Ő hangos visításba kezd. Lesújtok. Melegség. Vonaglás. És a nevetés. Mindent betölt a nevetés. Ez ám a vicc, emberek!

Stewart Roy nyomozó csak ül irodájának felhomályában, és az előtte lévő újságot olvassa. Hangosan sóhajt, és újra átfutja a főcímet. A MASZK ISMÉT LECSAPOTT.

Roy nézi még egy darabig az újságot, majd feláll, és az ablakhoz sétál. Gondolataiba merülve bámul ki az ablakon.

– Megint – gondolja. – Megint megölt egyet, és még sejtünk sincs, ki a fene ez a fickó. – Visszapillant az újságra. – Jack Myers a tegnapi áldozat. Semmi nem köti őt össze a többivel. – Felhorkan. – A többivel?! Hisz azok között sem volt semmilyen kapcsolat. – Érti, ahogy a fej fájás ismét kezd feltámadni benne.

– Talán aludni kéne – gondolja. – Vagy szabadságra menni? Erre a gondolatra düh keríti hatalmába. – Aludni? Mikor egy pszichopata örült gyilkolászik a városban? Na, az lenne még csak a szép halál.

Ismét kipillant az ablakon. A város csendesen duruzsol alatta. A házak ütött-kopott falait narancssárgára festi a lemenő nap fénye. A törött ablakokon megtörik a fény, s itt-ott láthatóvá válik, hogy mit rejtenek belül. Az utcán hajléktalanok, bűnözők és prostituáltak masíroznak, s ahogy sötétedik, egyre többen és többen lesznek. Éhező, hajléktalan gyerekek bandái rohangásznak mindenfelé. Már nem is gyerekek, inkább sakálok. Kiehezett elkorcsosult sakálok, akik az éjszaka sötétjében várnak, hogy lecsapjanak. Egy héttel ezelőtt ezek a kis dögök halálra szurkáltak egy járort. Több mint száz szúrás nyomát találták rajta.

– A piczába – dörmögi az orra alatt, s tovább nézi az alatta elterülő szennyet.

Soczó László

Színes – ami megüti a fület, amin a szem megakad...

A jó közérzet egyik záloga: Sportolj többet, rendszeresen!

Mint tudjátok, iskolánkban már két éve gyakoroljuk a **nordic walking** sportot. Az általam tanított osztályokat rendszeresen felmérem, és jó tapasztalataim vannak az eddigi eredmények alapján.

A jó levegőn, mindenki által végezhető mozgást elfogadta a többség, megtanulunk közben okosan, a napi időjárásnak megfelelően öltözködni, beosztani az erőnket, egyenletes iramban teljesíteni a távot, és nem utolsósorban rácsodálkozni az évszakok gyönyörűségére a város közepén.

Hát nem klassz sport az északi síjárás?

Ádándi-Kiss Gyula testnevelő tanár

Ui: Ha valaki kedvet érez külön gyakorlásra, vagy órát akar pótolni, megkereshet csütörtökönként a tömegsport foglalkozásaimon, a 6. vagy a 8. órában.

Nordic walking. Fotó: Wikipédia

A napokban olvastam, hogy **a Besiktas híres kapusa**, Rüstü Recber elhagyja a csapatot. Azt nyilatkozta, hogy elég idős már, és szeretne mostantól magával és a munkájával foglalkozni.

Teljes mértékben egyetérték vele. Szerintem éppen ideje volt, hogy visszavonuljon, sokszor úgy éreztem, hogy hátráltatja a csapatot, mert a látása sem volt tökéletes.

Sok szurkoló kétségbe van esve, hogy most mit fognak kezdeni a megszokott kapus nélkül, de én biztos vagyok benne, hogy ezt is meg fogják oldani, és talán többre viheti majd a csapat egy fiatalabb játékosal.

CD-ajánló

Együttes neve: Tropa

Zenei stílus: RAP

Első album címe: Propabanda

Tagok: RAP: Speaker, Toretto, Dióda

Ének: Nessay

A „Tropa” gondolata fél éve fogant meg a fiúk fejében, azóta dolgoznak a CD-n lévő zenéken és szövegeken. A jobbnál jobb zenék alapjait Toretto

(Digital Flashback) készíti, a szövegeket pedig mindenki magának írja, hiszen a fiúk stílusa személyenként más-más. A zenékben a fiúk „szlengburokba burkolva” fejezik ki érzéseiket és véleményüket a világ minden területéről, legyen szó csalódásról vagy örömről.

Néhány számban színesítésképpen a RAP részek között ének is található, amit Nessay énekel (ld. alább, a szerző). A lemez előreláthatólag 2012 tavaszán jelenik meg, 22-25 számmal. A fiúk jelenleg a promóvideón dolgoznak, amit később a youtube-on is láthatunk majd.

Speaker: „Ez nem az érzelmeskedésről fog szólni, simán csak arról, ahogyan a mai fiatalok látják ezt a világot a saját szemükkel.”

Ízelítésként hallgassátok meg:

Speaker (Tropa) – Emlék (prod. by Digital Flashback)

<http://www.youtube.com/watch?v=LHDVIKRizza>

Néztem a tévében a **gyorsasági motorok versenyét**. Minden teljesen jól ment, de utána a versenyzők elértek, azt hiszem, a második körig, ahol óriási tragédia történt.

Mario Simoncellivel történt ez a hihetetlen jelenet. Valahogyan elvesztette az uralmát a motorja felett, kisdródott, de olyan szerencsétlenül, hogy két másik motor pont jött mögötte. Valószínűleg nem volt a fején normálisan a bukósisak, mert a mögötte haladó Valentino Rossi letépte a fejről a bukót, és áthajtott a nyakán, így Simoncelli életét vesztette a pályán.

Nem lennék Rossi helyében, mert jó barátja volt Marcónak. Nagyon sajnálom Simoncelli családját és barátait, hisz nagyon fiatal volt, 24 éves.

Még férfi kollégáit is zavarba ejti Cristina Zenato bátorsága. Az olasz hölgy testközelből szemléli a **cápákat**. Csoda: Cristina Zenato biztonsággal mozog az óceánok mélyén, s e vízi csúcsragadozók egyes példányait megbabonázza.

Mi a titka? A cápák többségének a feje végén helyezkedik el az ún. Lorenzini-ampulla. Ez az elektromos impulzusokat érzékeli, amely segíti őket a zsákmány felkutatásában. Ezt a pontot dörzsölve a cápák révületbe ejthetők, akár negyedórára is „lemerevedhetnek”.

Cristina persze nem él vissza a tudásával, ilyenkor megszabadja a cápákat az esetleges élősködőktől és a horgoktól.

– Akciómmal azt szeretném elérni, hogy ezeket a lényeket ne mészárolják le, és ne adják el uszonyaikat, majd dobják őket vissza megcsónkítva a tengerbe. A cápák miatt nem borul a tenger ökoszisztémája – érvel a bűvámó.

Lázár Dorottya

Gratulálunk!

Thirring Gyuláné tanárnő unokájához, *Lilihez*, aki 2011. ápr. 8-án született.

Földi Rita (tavaly végzett diákunk) kislányához, *Földi Hédi Hannához*. Született 2011. július 6-án, 3020 grammal és 48 cm-rel.

Horváth Anita (tavaly végzett diákunk) kisfiához, *Pawlowski Ádámmhoz*. Született: 2011. június 26-án 22 óra 34 perckor, 3400 grammal és 50 cm-rel.

Lajkó Nikolett tanárnő kislányához, *Kovács Iringóhoz*. Született 2011. július 22-én, Szegeden, 2700 grammal és 47cm-rel.

Aranyköpések

„Júlia édesapja odaadta a lánya kezét Parisnak.”

„Vajdának Georgina volt a leánykori szerelme.”

„Szabó Lőrinc kitűnő tanuló volt és ragadtak rá a nyelvek.”

„Összefoglalva véleményem szerint mindkét költő verse egyfajta örökkévalósági mondanivalót tartalmaz.”

„József Attila szerelmi élete sem volt egy sikertörténet.”

„Juhász Gyula egyedül van, és megismeri magát a hajókkal.”

„Csáth Géza foglalkozását tekintve író, orvos és morfinista.”

„Villon ölt, börtönben is volt, szóval élte rendesen az életét.”

„Mikes Kelemen fel van durva.”

(dolgozatban) „Arra gondoltam, amire a Tanár úr is gondolna, ha feltennék ezt a kérdést!

(Fodor János gyűjtése)

„Háromnapos házasságot tartottak.”

„És csüggttem ajkán szólanul, mint a szekér a fán.”

„Volt egy felesége, ő is egy jelentéktelen nő volt. Azért az valami, hogy volt felesége.”

„Az író gondolta, hogy megpróbálja ezt a művet.”

„Az ősmagyar kor az ugar nyelvközösség felbomlásától a honfoglalásig tartott.”

„A kritikában az író leírja a saját gondolatait, amelyek nem a legjobbak.”

„Aphrodité Zeusz és Hádész fivére.”

„Én nem végeznék házimunkát, mint a példabeli gyerekek. Arra való Anya.”

(Gera Csilla és Fejes Edit gyűjtése)

(Mikó Anna gyűjtése)

Ne feledd!

November 10-én, 15 órakor egészségügyi szakmai ankét lesz területi dolgozóknak. A rendezvény felelősei: Rózsa Klára, Németh Zoltánné és Dr. Majsáné Iván Gizella.

November 15-én, 15 órakor városi országismereti vetélkedő lesz idegen nyelven, melyet Bodorné Pataki Beáta szervez.

November 17-én, 10 órakor és december 8-án, szintén 10 órakor nyílt napot tartunk a 8. osztályosok számára. Az esemény házigazdája Dr. Veszelinov Ágnes és Szabóné Diós Edit.

November 23-án, 10 órakor nyílt napot tartunk a szakképzésre jelentkezők számára. Szervezi Rózsa Klára, Márkusné Csikos Ildikó, Dr. Majsáné Iván Gizella és Németh Zoltánné.

December 7-én, 14 órakor Idegen nyelvi iskolai fordítóverseny lesz, melynek felelőse Bodorné Pataki Beáta.

December 1-jén, 15 órakor Börcsök Borbála és Németh Zoltánné AIDS vetélkedőt szervez.

Decemberben osztályaink – hagyományainkhoz híven – mikulásnap i műsorokat tartanak különböző intézményekben. A szervezésben Németh Zoltánné nyújt segítséget.

November 17-e és 25-e között lezajlik az őszi szóbeli érettségi időszak, Dr. Veszelinov Ágnes koordinálásával. Az írásbeli vizsgákat iskolánk sikeresen lebonyolította.

Az iskolai karácsonyi ünnepség december 21-én lesz. Szervezői Bori Zoltán, Bodorné Pataki Beáta és Tóthné Bertalan Éva lesznek.

Iskolánk vonalas telefonszáma megváltozott! Ezentúl az 550-486-os számon lehet minket elérni.

A KáZsé (Egész Könnyű) lap munkatársakat keres. Várunk, ha jó az íráskészséged és/vagy (!!!) szervezőkészséged, szívesen készítesz fotókat, rajzokat, vagy csak vannak ötleteid. Keresd Mikó Anna tanámöt, illetve várunk a szerkesztőségi ülésen csütörtökön, 7-8. órában a 107-es teremben.

Büszkségeink

Szeptember 28-án, a Csongrád megyei középiskolák atlétikai csapatbajnokságon 4 x 1500 méteres váltófutásban a Hajó Ferenc 12.b, Nagy Krisztián 10.a, Andódi Szabolcs 10.a, Domján István 11.f osztályos diákokból álló csapat (tartalék: Berák Flórián 9.b) az 5. helyet szerezte meg.

A 4 x 800 méteres váltófutásban 2. helyen végzett a Csorba Brigitta 9.a, Molnár Szabina 9.a, Pesztránszki Fruzsina 9.a és Andó Kitti 10.b osztályos tanulók alkotta csapat, és 4. lett

a Muhari Viktória 9.f, Tóth Alexandra 10.c, Borza Bianka 10.c, Kántor Csilla 11.c osztályos tanulókból álló quartett.

A diákokat Ádándi-Kiss Gyula és Molnár János testnevelők készítették fel.

Október 6-án, 14.30-kor tartottuk az idei helyesírási versenyt iskolai fordulóját, melyet Bodorné Pataki Beáta szervezett. A szoros versenyben huszonnégy tanuló vett részt, a dobogós helyeken tizenkettedikesek végeztek. Első lett Herczeg Liliána, Bósi Lili a második helyezett, a harmadik helyen Varga Máté András végzett. Szép eredményükhöz gratulálunk!

A KáZsé (Egész Könnyű) lapot kiadta:

a Szegedi Szolgáltatási Középiskola és Szakiskola Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi és Könnyűipari Tagintézménye.

Felelős kiadó: Szabóné Diós Edit igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Herczeg Liliána, Szent Dóra, Katona Boglárka, Kisapáti Vivien, Németh Klaudia, Soczó László, Uhrík Evelin.

A fotókat készítették: Marton József, Szatmáry Dániel, Mikó Anna, Uhrík Evelin, Katona Boglárka.

Rajz: (címlap és Ady Endre) Fekete Zsófia, (irodalmi sarok) Süli Anett.

A lapban megjelenteket írták: Bakos Katalin, Csordás Ágnes, Herczeg Liliána, Katona Bernadett, Katona Boglárka, Keresztury Zsuzsanna, Kiss Katalin Mária, Lázár Dorottya, Móra Dominika, Mrena Erzsébet, Nagy Gitta, Németh Klaudia, Nimcsovits Emese, Rác Antónia, Soczó László, Szent Dóra, Tillinkó Fruzsina, Uhrík Evelin, Volford Renáta, Yetismis Selin.

A felhívásokat, aranyköpéseket, kedvesinálókat, babahíreket köszönjük tanárainknak, volt diákjainknak és a DÖK-nek!

Szeged, 2011. november